

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine : Italijanska kraljevina: Celo leto Lir 10.—
Pol leta Lir 5.— Tri mesece Lir 2.50 En mesec Lir 1.—

Oglasi: Oglasi na drugi strani Lir 1.— za vrsto. — Mali oglasi Lir 0.05 za besedo. — Znižane cene za letne naročnike.

IZHAJA VSAKO SOBOTO.

Uredništvo in Upravništvo: Via Carducci št. 10, II. nad.

Uradna učiteljska konferenca

v Gorici

Te dni se je vršila v Gorici uradna učiteljska konferenca tega okraja, na kateri so se obravnavale zelo važne točke preustroja naše šole, predvsem pa preureditev učiteljskega gmotnega stanja. Po tem, kolikor smo mogli izvedeti, se bistveno ni razpravljalo nič novega, kajti to so po večini nekdanje stare zahteve, ki so se predlagale že nešteto krat na takih konferencah.

Po uvodnem, za sedanje razmere umerjenem govoru predsednika okr. šolskega sveta, kav. Cottardija, je šolski nadzornik prof. Bonnes s toplo besedo vzpodbujal učiteljstvo k upogledenju velevažnega šolskega vprašanja, na kar so se čitala razna poročila.

Pri raznih predlogih so se razvnele jako živahne debate; a le žal, da so se jih vdeleževali le nekateri stari angažirani debatarji. Prepričani pa smo, da bi se mnogokateri izmed nevedeleženec razprav osmelil prispevati velevažnemu šolskemu vprašanju, ako bi ne bilo v preteklosti tostvarnega terorističnega dresiranja.

Vsa razprava se je, kakor že rečeno, vrtela okrog gmotnega učiteljskega stanja in vzdrževanja šol, kar se tudi da, z ozirom na sedanje življenske razmere, povsem opravičiti. In ravno tej točki nam je namen posvetiti nekaj vrstic.

Za ono načelo, ki se je celokupno učiteljstvo bivše Avstrije toliko let strastno bojevalo, t. j. za poddržavljenje šole in učiteljstva, se ni nihče zavzemal, ker se je hotelo dati prednost narodni šoli z narodno avtonomijo z motivacijo: ako narod noče sam vzdrževati šole, naj pogine. To je gotovo največja pregreha, osobito pa onih, ki bi lahko prav dobro poznali naše narodno finančno stanje in zmožnost slovenskih davkoplačevalcev v Julijski Benečiji, a ki hote in iz posebnih namenov izvajajo na tak način svoja kriva načela. Tako bi ne smel, po našem, govoriti niti sedanji prišlec iz samega Belgrada. Res, da stojimo pred dejstvom začrtane usode, toda tako daleč pa vendar le nismo prišli. Na vsak način bo v tej frazi več pesimistične domisljije razpaljenih možganov, nego pa podkrepljenih dejstev.

Stavljeni so bili končno predlogi, naj se strne cela Julijska Benečija, kar se tiče šolstva, v skupno celoto z dvojno narodno (slovensko in italijansko) avtonomijo. O tem menda ni treba posebej razpravljati, kajti vsak dobro ve, da bi Trst ne hotel nikdar pristati takemu predlogu; po drugi strani pa tudi od

Istre bi prav gotovo ne imeli nikoli dobička, vsled česar bi morala država precej prispevati za šolstvo neposredno našega okraja.

Slednjič se je vendar le prišlo do zedinjenja za skupni deželni šolski fond goriško gradiščanske dežele z nacionalno avtonomijo. To je vse jako lepo; in učiteljstvo, ki stremi, ne oziraje se na prekoračenje prispevkov za vzdrževanje šol in učiteljstva, je imelo dosedaj tudi prav. Toda pri tem bi se moralo vendar malo obzirati na morebitne posledice v bodočnosti, ki bi vtegnile iz vsega tega izvirati. Vprašanje je: bo-li država vselej prispevala za naše šolstvo v zdanji meri?

Priznati moramo brez druzega, da je naša šola za časa vojne mnogo trpela; in reči moramo odkrito, da tudi danes kakor pred vojno ni dosegla zaželjenega vrhunca. Ali vprašali bi: po čigavi krivdi to-bi lahko vedeli? Je-li tudi sedaj po končani vojni moramo priberačiti vsako drobtinico šolskega napredka iz Nemčije? Kje so naši šolniki?! Česar zmora na šolskem polju napredna in večmilijonska Nemčija, seve ne sme nihče zahtevati od nas, ki nas je komaj pol milijona, ali kljub temu smelo trdimo, da bi se mnogo več napravilo na tem polju, ako bi bilo veliko več aktivnih delavcev med učiteljstvom in mnogo, mnogo manj trotovsko-pesimističnih kritikov. Osobito pa v zadnjem času, zdi se, da je posebna povojna doba poklicanih in nepoklicanih kritikov na splošno. Vsakdo si dandanes pripisuje čim največjo znanost in modrost. In ravno učiteljski razred, (ki je bil do današnjega dne po zaslugi raznih svojih politikov za stafažo že po vseh strankah in strančicah), prednjači v tej stroki. Res, da je zdrava in objektivna kritika sad vsakega napredka, toda pri tem pa ne smemo pozabiti, da pričakovanje take idealne kritike, bi gotovo na čakališču v Gospodu mirno zaspali.

Da se povrnemo k argumentu, nam je najprej ugotoviti, koliko je lahko pričakovati davčnih prispevkov za vzdrževanje šolstva v slovenskih okrajih Italije. Predvsem pa moramo povedati koliko deficita je imel vsak okraj pred vojno za vzdrževanje šolstva, priključivši tudi ona dva okraja, postojnski in logaški, ki sta bila sicer vzdrževana od kranjske deželne vlade. Vsi ti okraji: goriški, tolminski, sežanski in postojnski so zašli v milijonske dolgove pri vsej državni podpori za šolstvo.

Mi vsi dobro vemo, da slovenski del Julijske Benečije ni niti industrijsko in komercialno močno razvit, vled česar odpade vsaka ovetoča financijolnost; in ravno radi tega bi bilo absurdno zahtevali, naj naše če itak ubožno ljudstvo v predstojećih razmerah vzdržuje šolstvo, dičim od vseh vekov ni zmoglo tega. Ako se nam posreči udeležiti one želje, kj jih gojimo že čez pol stoletja, namreč dosega skupnega deželnega fonda v starih mejah, se bomo morali na vsak način zahvaliti le sedanjim razmeram.

Ekonomsko vprašanje stopa povsod in vselej v ospredje in polagoma podreja tudi nacionalno, za kar nam je živa priča plebiscit v Zgornji Šleziji. S tem pa nikakor nočemo enačiti narodne zavednosti Poljakov v Šleziji z našo; toda dejstva vendar le govore.

Ker je to vprašanje za naše gospodarstvo eminentnega pomena, se hočemo v prihodnjih podrobno pobaviti o posameznih točkah gori omenjenega zborovanja.

„Za mirno sožitje“

Imena novih kandidatov jamčijo za nadaljevanje dose-danje politike, ki je seveda v popolnem nasprotju s politiko „mirnega sožitja“ za katero ne odnehujemo nikdar zastavljati vseh naših moči.

O tej priliki pa smatramo seveda za potrebno ponoviti še jedenkrat, zakaj smo mi, „za mirno sožitje“ in ne za „odporno nacionalistično politiko“.

Vsaka politična misel predpostavlja pogoje, da je splošnosti koristna.

Jugoslovenska stranka izraža svojo koristnost v tem, da se postavlja na stališče, da ni možno misliti na ugodne razmere, ako se ne otresemo Italijanov. Jugoslovenska stranka je nadaljevanje politike izražene v majniški deklaraciji, ki smatra za temelj človeške sreče jugoslovensko gospodstvo, kjerkoli prebivajo Slovani. V smislu tega programa je sveto vse, kar je trobarvno kot S. H. S.

Naša misel je ostala do današnjega dne brez očitnih privržencev. Ista je odločno za priznanje takih načel, na podlagi katerih bi bilo mogoče ustvariti ozračje za mirno sožitje. Predpostavlja se v tem pogledu popolno enakopravnost v državljskih pravicah, premirje v vseh narodnih vprašanjih do dneva, ko bodo okoliščine dovoljevale ustanoviti bodoče oblike našega narodnega življenja v okvirju italijanske države.

Konečno se pojavlja tudi pri nas krik proletarca ali internacionalni interes vseh po kapitalizmu izkoriščanih in zatiranih državljanov. Ker pa je ta misel nošena v nas-

protju z obstoječim družabnim redom, vidimo kako se pušča proletarec absorbirati od vsake stranke, ki mu obeča gospodarske konesije.

Vsaj je opaziti v naši deželi, kako se razvija politična misel v izrazito jugoslovensko stališče kot odpor proti italijanskemu pritisku.

Med tem antagonizmom je obledela vsaka druga misel, nam se odpira le dolgotrajen boj v prepričevanju, da naši cilji niso v nikakem nasprotju s težnjami našega naroda.

Pred vsem se nam predbavica, da pomagamo raznarodovati ljudstvo in se nam navaja zgled onega slovenskega karabinirja na Tolminskem, ki je hotel biti po vsi sili — Italijan.

Za Božjo voljo, kako morate priti do takega zaključka? Ali mar ne raznarodujejo ljudstvo oni, ki s svojo odpornostjo izročajo ljudstvo vsem represalijam, katerih dolmilijonski narodič ne bo prenesel brez najhujših narodnih in gospodarskih posledic. Račun, da bode rodil odpor domorodnih Slovencev politične sadove, je absurdum, ki ga niti sami jugoslovenski činitelji ne pojmujejo.

Posledice bi morale odpirati ljudem oči vsak dan, da je to zadnji boj današnje generacije, katerega pa potomci nikdar ne bodo nadaljevali, ker bodo zrastle v popolnoma novem ozračju.

S politiko mirnega sožitja moramo računati, da škoda naroda ne bode daleč tako velika, kajti svobodno poitalijančenih Slovencev bode dosti manj nego nasilno raznarodnih.

Dejstvo, da bodo odpadali iz slovenskih vrst člani naroda, nima nobenega pomena, saj so se tudi pod avstrijsko vlado ponemčevali orožniki, vojaki, uradniki itd. Ali je to morda vničilo jedro naroda? Ne narobe, celo osvežilo se je, ker so se eliminirali nezanesljivi elementi.

S politiko mirnega sožitja bomo ravnotako eliminirali mnogo Slovencev, o tem ni nobenega dvoma, toda nikdar ne toliko kakor z odporno politiko, ki bode za nas pogubonosna, dočim jamči mirno sožitje ohrano „status-quo ante“. In iz tega položaja bi mi gradili našo bodočnost.

Naloga je seveda sila težavna in zahteva globoko poznanje italijanskih, naših kakor tudi jugoslovenskih odnošajev do Italije.

Vojne, prekucij in političnih preobratov, o katerih si Slovenci toliko pričakujejo, v doglednem času ne bode. Čemu torej odporna politika? Kaj nam nudi ista?

Dobro naj si to pomislijo odgovorni činitelji s svojo devizo „zmagati ali poginiti“. Razpoloženje onega, ki hoče živetariti za vsako ceno, se tega programa ne bode dolgo časa držalo. To je naše prepričanje in za to bomo bili naš boj naprej.

Socijalizem in narodnjastvo pobratima

Tik pred volitvami smo. Gibanje je pričelo vže po celi deželi. Povsod vrvi in šumi, tajni in zapadni shodi mrgole, vse se pripravlja na srdit boj.

Po predidocih znamenjih je moralo tako priti. Prednost imajo ljudje z debelim glasom in visoko donečimi obljubami — rešiti Julijsko Benečijo.

Kako seveda, nihče ne ve. Saj zadostuje pač raprezentacija oseb, ki bodo nastopile na novem odru — v Rimu.

V kakem jeziku se bode igralo, ni seveda še nikomur znano, toda ako se bodo „naši“ hoteli dati razumeti, bodo morali lomiti toskanščino, seveda nekoliko boljše kot sodni zagovorniki, kajti šlo se bode pač zato, da zagovarjajo koristi svojega naroda. Te koristi pa se ne dajo drugače zagovarjati kakor v italijanščini.

In lepa bode morala biti ta italijanščina, ako bode hotela ganiti sreca italijanskega naroda, ki je zgubil vse zaupanje v jugoslovenski narod.

Za vpostavo kontakta se ne obeča ničesar dobrega, kajti v novo slovensko listo, ki ni še uradno objavljena, a je danes že vsakemu znana, so spravili res najhujše „kaporijone“, ki smujejo dan in noč „taktiko“ odpora in proti „mirnemu sožitju“.

Mi jim seveda iz dna srca privoščimo kandidature, ker vemo le predobro, da je edina ta pot, po kateri pride naše ljudstvo do spoznanja, v kako pogubo ga spravi odporna politika proti italijanskemu narodu.

To je edini način, po katerem pridemo do spoznanja, katera taktika nam bode v bodoče ugodna, ker se nam z besedami itak ni nikdar posrečilo priti do kakega sporazuma.

Kar pa vzbuja opravičeno naše zaničevanje, so slovenski „socijalisti“, ki se obešajo na vrat meščanskim strankam, ko so pač vendar slovenske meščanske stranke še pred kratkim postavljali celo na shodih v blato.

Ali nismo imeli vedno prav, ako smo trdili, da se tišči večina Slovencev za socijalisti, le za to, ker so videli v le-teh opozicijo in nevarnost za obstoječi družabni red v Italiji?

A danes v osodepolni uri ni več „mnogo“ Slovencev čres noč stopilo v „jugoslovenski blok“, marveč „vsi“ brez razlike. To je taktika. In s tem je opravičeno vse.

Tekmovanje je pričelo in vse slovenske struje so se postavile v eno vrsto in v en blok — proti vsakemu sporazumu z italijanskim narodom, pa naj bode že meščanski ali proletarski.

Res značilno!

Mi ostajamo sami, med tem ko je izroččen slovenski narod besnosti nacionalizma. Prekričati ne moremo viharja, ki grozi slovenskemu ljudstvu

Julijske Benečije, ki bode zastopano po inteligentih, ki izjemajo ljudstvo in iščajo zadoščenja za lastne osebne ambicije.

Da, slovenski narod pošlje v Rim zastopnike jugoslovenske misli, a nikdar zastopnike Vaših interesov, o kmetje in delavci!

Pomislite le, kako bi mogli biti identični interesi jugoslovenskega inteligenta z vašimi, ki stremijo po gospodarskem blagostanju; in kedaj pridemo do gospodarskega blagostanja, ako se bode vzdrževala v Julijski Benečiji narodna napetost?

Iz tega stališča, o Slovenci, razmišljajte položaj na pragu prvih volitev v Italiji, ki si jo hočete ohraniti za večne čase mačeho, ako ji pošljete svoje bojovnike v Rim, na dan, ko bi se imel praznovati prvi političen stik med Slovani in Italijani.

Ta dan se odloči naša osoda na Goriškem in če nas znamenja ne varajo, se kriza še vedno veča in poojstruje. Potrebno je torej, da smo budni.

Stavka angleških rudarjev

Iz Londona javljajo, da so rudarji treh premogovnikov na Škotskem sklenili, da ne dovolijo, da bi delavci pri pumpah šli na delo. Lastniki niso ukrenili še nič, da bi dosegli, da se delo začne.

Dalje se poroča, da so rudarji odklonili predloge vlade. Zastopniki rudarjev izjavljajo, da je rešitev spora še daleč.

Listi objavljajo vladne predloge za rešitev sedanjega spora. Vlada nasteva razloge, ki govorijo proti poddržavljenju vsega dobička od trgovine s premogom in proti državnim tarifam plač, in pravi, da bi bilo boljše določiti tarife za vsak posamezni rudniški okraj. Te tarife bi se določile na podlagi splošne državne tarife, ki se določi na sedanjih konferenci. Zahteve vsakega posameznega rudniškega okraja bi se predložile mešanemu državnemu odboru. Sedanja konferenca mora tudi določiti razmerje med dobičkom lastnikov in plačami delavcev. Ako bi se dosegel sporazum o plačah, bi vlada dajala za kratko dobo finančno podporo, da bi se ublažile posledice prehitrega padanja plač v tistih krajih, kjer bodo rudarji vsled tega največ trpeli. Konferenca med rudarji in lastniki rudnikov je bila odložena. Zastopniki rudarjev so izjavili, da morajo dobro proučiti, kar jim je bilo rečeno. Ko bodo gotovi, bodo vlado obvestili. Sindakata železničarjev in pomorščakov sta izdala delavcem ukaz, naj delajo dalje do novih navodil. List „Temps“ poroča, da je Lloyd George sprejel danes 11 zastopnike lastnikov in ob 12.30 zastopnike rudarjev. Preden so ti poslednji prišli k Lloyd Georgeu, so bili v sedežu delavske trozveze, kjer so sindakatom železničarjev in pomorščakov natančno objasnili položaj. Govori se, da pride do sporazuma glede plač, za katere se določi nova tarifa. Ustanovi se državni urad za upravo državnih podpor. Te podpore bodo začasne in se bodo podeljevale

posebno tistem premogovnikom, ki ne dajejo nobenega dobička.

Toda iz poslednjih vesti ni soditi, da je Anglija rešila krizo. Poslanska zbornica je sprejela v četrtek zastopnike lastnikov premogokopov, rudarjev, železničarjev, in pomorščakov.

Zaslišalo se je njihove zahteve in pogajanja se nadaljujejo. Razdalje je še vedno občutno.

Otvorjanje „oštarj“

Odnosno na dopis iz dežele članek v „Gor. Straži“ pod približna tem naslovom moramo z obžalovanjem ugotoviti, da nepotrebno in skrajno otrovalno sredstvo, osobito za našo mladino, je ravno preobilno otvarjanje novih krčem, ali bolje rečeno beznic, s čimer se nudi delavskemu razredu prilika, zapravljanje si dragoceno zdravje in težko prisluženi denar ter ubijati že itak po večini izrpani razum. Posledice so hude v vsakem oziru, toda še mnogo hujše se previdevajo v bodočnosti, ako ne bo takojšnje tovarne odpomoči.

Kakšne pa naj bi bile te odpomoči? Mogoče preprečenje vsake nadaljnje otvoritve takih nepotrebnih lokalov? Da, tudi ta bi bila vsaj delna odpomoč, ako bi ne bili razni gospodje, kateri po eni strani magari kričijo in pišejo proti takemu početju, po drugi strani pa, ker so preveč zainteresirani v stvar, naravnost zahtevajo od pristojnih oblasti take otvoritve. Seveda, ker sam Bog ne more vsem vstreči, tim manj en zemljan. In za «tiste» gospode bi bilo zelo bolj pošteno, da bi, položivši si roko na srce, premišljevali in tudi iztuhtali kako drugo pomoč proti pijančevanju, katero se je v poslednjem času jako razpaslo po naši pokrajini, kar pač ne dela le sramote našemu narodu, marveč nas naravnost stavi pri drugorodnih v slabo luč. Sicer pa bi se morali na vsak način držati gesla: beseda mičejo, vzgledi vlečejo, ako bi hoteli videti kaj uspehov pri polijanju pijančevanja. Še mnogo, mnogo drugih sredstev je v dosegu — ne abstinence — zanernega pitja; in prepričani smo, da otvarjanje novih krčem četudi smo odločni bojovniki priti takemu počenjanju, ni še največje zlo.

O priliki se še kaj oglasimo o tem važnem predmetu.

Domače vesti

Razpisana učiteljska mesta v Istri. — Pulski okrajni šolski svet je razpisal sledeča mesta na ljudskih šolah s hrvatskim učnim jezikom:

V pulski občini: na mešani ljudski šoli v Montiču mesto voditelja 3. kategorije; na mešani ljudski šoli v Peroju mesto voditelja 3. kat.; na mešani ljudski šoli v Štinjanu mesto nadučitelja 2. kat.; na isti šoli mesto učiteljice 3. kat. — V vodnjanski občini: na mešani ljudski šoli v Krnici mesto voditelja 3. kat.; na mešani ljudski šoli v Marčani mesto nadučitelja 2. kat.; na isti šoli mesto učiteljice 3. kat.; na mešani ljudski šoli v Šegotičih mesto voditelja 3. kat. — V kanfanarski občini: na mešani ljudski šoli v Baratu mesto

voditelja 3. kat. — V svetvičenatski občini: na mešani ljudski šoli v Bakordičih mesto voditelja 3. kat.; na mešani ljudski šoli v Smoljanah mesto voditelja 3. kat.; na mešani ljudski šoli v Stokovcih mesto voditelja 3. kat. — V barbanški občini: na mešani ljudski šoli v Barbanu mesto nadučitelja 2. kat.; na isti šoli mesto učiteljice 3. kat.; na mešani ljudski šoli v Sv. Mariji od Zdravlja mesto voditelja 3. kat.; na mešani ljudski šoli v Raklju mesto nadučitelja 2. kat.; na isti šoli mesto učiteljice 3. kat.; na mešani ljudski šoli v Gročani (Petehih) mesto voditelja 3. kat.; na mešani ljudski šoli v Pornjanu mesto voditelja 3. kat.

Obenem se razpišejo vsa mesta, ki bi se utegnila izprazniti vsled imenovanja odoasnih učnih moči na kako izmed zgoraj naštetih mest.

Prošnje se morajo vložiti pri pulskem okrajnem šolskem svetu, in sicer do 30. aprila 1921. Priložiti se morajo: krstni list, domovnica, spričevalo o brezhibnem uravnem in političnem obnašanju, zdravniško spričevalo o telesni sposobnosti, kvalifikacijsko spričevalo (tabella di qualifica) v dveh izvodih, šolska spričevala ter dokreti prejšnjih imenovanj. Ako prosi kdo za več mest hkratu, mora vložiti za vsako mesto posebno prošnjo. Imenovanja računajo od 1. januarja 1921.

Povrnitev italijanskega imetja v pokrajinah bivšega avstrijskega cesarstva in bolgarskem kraljestvu. — Generalni civilni komisariat za Julijsko Benečijo razglašuje: V smislu točke f) 249, člena st. germainske, odnosno točke f) 177, člena neuillyske pogodbe lahko zahtevajo italijanski državljani in podaniki (tudi juristične osebe), ki so lastniki imetja, pravic ali interesov v ozemlju bivšega avstrijskega cesarstva ter v ozemlju bolgarskega kraljestva, da se jim vrnejo v naravi imetje, pravice in interesi, ki so se jim bili vzeli na podlagi ukrepov in razlastitev, katere je med vojno uveljavila avstrijska ali bolgarska vlada ali katerokoli avstrijsko ali bolgarsko oblastvo. — Kdor se hoče te pravice poslužiti, mora vložiti poseben utok na ministrstvo za industrijo in trgovino (odbor za uveljavljanje gospodarstvenih točk mirovniških pogodb). — Prosilci lahko izjavijo, da nameravajo za slučaj, ko bi povrnitev v naravi ne bila mogoča, zahtevati ali sprejeti kako drugo vrednost ali ekvivalent namesto imetja, pravic ali interesov, ki so se jim bili vzeli. — Utoki se morajo predložiti čim prej, na vsak način pa najkasneje do 10. junija 1921. — Ako želijo prizadeti natančnejša pojasnila, se lahko obrnejo na urad za mirovne pogodbe v Trstu v ulici Genova, št. 4.

Vrednostni paketi. — Višje poštno in brzojavno ravnateljstvo v Trstu naznanja: Strogi predpisi glede omota poštne pakete v navedeno vrednostjo, ki so se izdali 10. decembra l. l., se razveljavijo. — Odslej izjemoma ni treba več platnega omota pri zavojih, katerih navedena vrednost ne prekorjači 3 0 lir in ki ne vsebujejo ne denarja ne vrednostnih papirjev ne zlatenine itd., samo da so trdno v lesene ali kovinaste škatlje spravljene, trdno zave-

zani in zapečateni. — Trst 7. aprila 1921. — Komisar Pascoli.

Brzovjav v Zedinjene države.

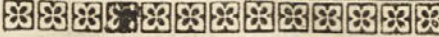
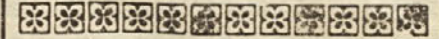
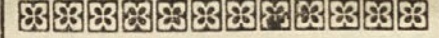
— Višje poštno in brzojavno ravnateljstvo v Trstu naznanja: Od danes, 9. aprila, naprej se zopet sprejemajo brzovjavke v ameriške Zedinjene države. Brzovjavke se postopno oddajo iz kraja v kraj.

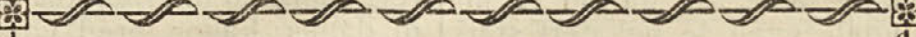
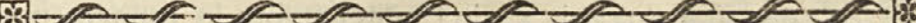
Davek na motorne čolne. — Generalni civilni komisariat za Julijsko Benečijo razglašuje: Osrednji urad za nove province je odredil, da se rok, ki ga določa drugi odstavek 24. člena komisariatskega odloka št. 542-2070 za plačanje davka in ukrenitev vsega, kar spada zraven, podaljša za motorne čolne, toda samo za te, do 30. aprila 1921. — Od 1. maja 1921 dalje pa bopo lastniki motornih čolnov, ki niso zadostili predpisom imenovanega odloka, odgovarjali za prestopke.

Uvoznice in izvoznice. — Urad za uvoz in izvoz pri generalnem civilnem komisariatu naznanja: Pred nedavnim časom sta bili zaplenjeni dve uvoznici za klavirje in slanino, ki mu je urad za uvoz in izvoz pri generalnem civilnem komisariatu spoznal za nepristni, dasi sta bili izvršno ponarejeni. Zadeva je bila izročena sodnemu oblastvu in varnostno oblastvo se trdno nadeja, da izsledi krivce. Vendar sta se višji carinski ravnatelj ter načelnik samostojnega uvoznega in izvoznega oddelka pri generalnem civilnem komisariatu že pri prvih zasledovanjih prepričala, da mora

obstajati v Trstu pravcato in posebno udruženje ponarejevalcev označenih dragocenih listin. Da se izogne občutnim kaznim, se občinstvo opozarja, da je edini urad v Trstu, ki je pooblaščen izdajati uvozna dovoljenja, avtonomni oddelek za uvoz in izvoz pri generalnem civilnem komisariatu s sedežem v ulici Torre bianca št. 28, 1. — Trst, 8. aprila 1921. — Načelnik urada Sacco.

Upravitelj in urednik: Karol Jušič.
Tiskarna G. Juch v Gorici.

Zobozdravniški Ateljé
Dr. STENER
 in
V. C. HANSEN
 — GORICA —
 Corso Vitt. Em. III. št. 34, I. n.
 ordinira 9—12 - 2—16
 - ob praznikih 9—12 -

Agrarni zadružni Konsorcij v Gorici
 Zadruga z omejeno zavezo
 Tekališče „Giuseppe Verdi“ št. 29 (Mestni dvorec)
 Pri tem konsorciju se razprodajajo:
 I. **KRMILA:** Oves, otrobi, moka za krmljenje, sezamove pogače, sol za živino.
 II. **SEMENA ZA PAŠNIKE:** Različne vrste detelj, rastlin za krmljenje in vrtnin.
 III. **GNOJILA:** napravljena umetno iz najboljših kemičnih snovi.
 IV. **VITRIJOL IN ŽVEPLO.**
 V. **PLUGI** znamke «Sack» in drugih ter razni poljedeljski stroji.

BANCA DELLA VENEZIA GIULIA - GORIZIA
Banka za Julijsko Benečijo v Gorici
 Anonimna družba - Društvena glavnica L 1.000.000
 Agencije:
 Ajdovščina, Ajello, Gradišče, Gradež,
 Červinjan, Kormin, Tržič.
Depoziti - posojila - odračuni
 Brezplačna emisija bančnih nakazov,
 ki so vporabljeni po celem kraljestvu

Tiskarna G. Juch SPREJEMA VSAKO
 GORICA, VIA MORELLI 14 TISKARSKO DELO